

Terwyl ik noch in de handeling van de gedachte penningen was, wierd de vrouw van de Molenaer, daer ik gehuisvest was, door eenige van haer Bloedverwanten verjaerd. Nu gelyk het de manier is, dat men aen dese luiden dan een maelyd geeft, om te bedanken voor de gelukwenschingen, welke by dusdanige gelegentheden gedaen worden, wierd daer den avond van de naest aenstaende Zondag toe verordent, na dat men daer eerst vry wat om over hoop hadden gelegen, want de Bazin viel wat zuinig; en buiten twyfel zoude het werk geen voortgang gehad hebben, indien ik niet beloofd had de helft van de onkosten te zullen dragen, waer toe ik eeniger maten gehouden geloofde te zyn de wyl de Molenaer my menigmael met zyn Keuken en derstand deed. De Gasten quamen daer op den bestemden tyd bestaende in ses getrouwde persoonen, en een meisje van seventien of achteen jaren, 't geen een dogter was van een Lindekooper, de neef van myn hospes. By dit diertje wierd ik geplaest, also ik voor een jongman aengesien wierd, daer ik echter noit minder als dat ben geweest. Gedurende de maelyd, nam ik myn plicht seer wel waer, dat is te zeggen, ik diende haer van het best met alle beleeftheyd voor, en prate haer zo fyn na de mond, als of ik in der daed geweest was, daer men my voor aensag. Of ik nu schoon dit niet en deed met enig voornemen van myn vryen aen dit meisje te kosten te leggen, maer slechts om de fleur te houden, begon het zoetertje, 't geen mogelyk niet gewoon was gevryd te worden, behagen in myn praet te scheppen, 't geen ze my te kennen gaf door't menigvuldig drucken van myn hand, en van haer lippen, wanneer ik haer nu endan eens kuste. Niet so haest had ik dit bemerkt, of't docht my niet onraedsaem een aenslag hier op te wagen, want het was onseker hoe lang myn capitael duren, en of ik wel weer een zo brave buit bekomen zou; en derhalven liet ik my voorstaen; dat de gunst van een juffertje, welkers Ouders in een goede winkel saten, my by gelegentheid niet t'onpas komen soude. Ik lief koosde haer dan noch eens so veel; en hebbende haer, benevens haer Ouders, na het eindigen van de maelyd na huys geleid, gaf ze my onderwege verlof van haer in eerbaerheid zo menigmael als't my believen zoude, te mogen bezoeken. Zy voegde daer dese woorden, in eerbaerheid by, doch ze wist niet datz'er zo weinig van noden waren, en dat ik niet voorsien was met het geen, waer mede men gewoon is de meisjes t'onteeren.